

Nostalgie

E o zi de decembrie, cu păsări negre
Cârâind pe alei.
Nostalgia m-a cuprins în menghina ei amară,
Iar liniștea pătrunde până la os.
Liniștea iernii, liniștea tăcerii,
Liniștea morții ce stă să vină
Undeva, la cineva.
Nostalgia s-a gătit ca o doamnă nebună,
Cu dantele negre atârând într-o parte,
Cu pălăria găurită de molii,
Nefirească și inutilă.
Stau și ascult cum cârâie păsările negre.
Aștept ninsoarea ce nu mai vine.
E târziu, ceața se tot adună
Și dă ocol casei mele.
Un câine străin latră furios
La lună.

Daniela GHIGEANU, Revista *Discobolul* nr. 271-272-273/ 2020
<http://www.usr-alba.ro/images/265-266-267/index.html#p=77>